7/471

T.C.
MALİYE BAKANLIĞI

SAYI : B.07.0.ÖKA.0.00/310-3705
KONU : Soru Önergesi

21.05.2003

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İLGİ: 01.05.2003 gün ve KAN.KAR.MD.A.01.0.GNS.0.10.00.02-7/471-602/2782 sayılı yazınız.

İzmir Milletvekili Sayın K.Kemal Anadol tarafından verilen ve tarafımdan yazılı olarak cevaplandırılması istenilen soru önergesinde;

"1- 17 Ocak 2003 günü Türkiye İhracatçılar Meclisi'nin konuğu olarak Başkan Oğuz Satıcı ile aranızda geçen ve açık olan Kanal D mikrofonundan duyulan konuşmanızda, yeni çıkan "Vergi Barışı Yasası"na göre naylon fatura düzenlemekten yargılanan Orhan Yıldırımçakar'ın af kapsamına girdiğini söylediğiniz doğru mudur?

2- İstanbul 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davanın 2001/466 sayılı iddianamesinde sizin 5. sırada, Orhan Yıldırımçakar'ın ise 21. sırada sanık, yani dava arkadaşı olduğunuz doğru mudur?

3- Doğru ise siz de, Meclis'teki beyanınızın aksine, bu aftan yararlanacak mısınız?

4- Milletvekili ve bakanların dokunulmazlıklarının bugünkü haliyle korunmasına taraftar mısınız?" soruları sorulmaktadır.

2001/466 sayılı iddianame konusu kamu davası, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 359/b-1 maddesine aykırılık nedeniyle, İstanbul 2 nci Ağır Ceza Mahkemesinin 2001/133 dosya numarasında açılmış olup, soru önergesinde belirtilen sıralama doğrudur.

Orhan Yıldırımçakar hakkında Vergi Usul Kanununun 359/b-1 maddesine göre sahte belge düzenlemek suçundan dava açıldığından, davanın konusu "Vergi Barışı Kanunu" kapsamı dışında kalmaktadır. Ancak, suçların şahsiliği ilkesi uyarınca, fiilin Vergi Usul Kanununun 333 üncü maddesi hükümleri de dikkate alınarak değerlendirilmesi gerekmektedir.

Vergi Usul Kanununun 333 üncü maddesinin 3 üncü fıkrası hükmüne göre, anılan Kanununun 359 uncu maddesinde yazılan fiillerin işlenmesi halinde, cezalar bu fiilleri işleyenler hakkında hükmolunur.

Yönetim kurulu üyesi olmam nedeniyle isnat olunan suçu oluşturan belgeler tarafımdan düzenlenmediğinden, yukarıda açıklanan madde hükmü uyarınca suçlanmam ve dolayısıyla af kapsamında değerlendirilmem doğru değildir.

Diğer taraftan, yasama dokunulmazlığı temsili rejimin temel müesseselerinden biridir. "Dokunulmazlık" ilk bakışta Parlamento üyelerinin şahıslarına tanınmış imtiyazlar gibi görünürse de aslında kişilerin yararına değil kamu yararına ihdas edilmiştir.

Yasama görevinin hakkıyla yapılabilmesi ve Hükümetin gereği gibi denetlenmesi yasama organının ve bu organı meydana getiren kişilerin özel olarak korunmalarını gerekli kılmıştır. Türlü aşamalardan sonra bütün demokratik anayasalara giren yasama dokunulmazlığı, sorumsuzluk ve kovuşturmanın izne bağlı olması şekillerine bürünerek temsili rejimin vazgeçilmez bir unsuru haline gelmiştir.

Yasama dokunulmazlığı Anayasamızın 83 üncü maddesinde yer almıştır. Bu maddenin 1 inci fıkrasında sorumsuzluktan söz edilmektedir. Bu fıkra hükmüne göre Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeleri Meclis çalışmalarındaki oy ve sözlerinden, Mecliste ileri sürdükleri düşüncelerle Meclisçe başka bir karar alınmadıkça bunları Meclis dışında tekrarlamak ve açığa vurmaktan sorumlu tutulamazlar. İkinci fıkra hükmüne göre ise, Ağır cezayı gerektirir suçüstü hali ve seçimden önce soruşturulmasına başlanılmış olmak kaydıyla Anayasanın 14 üncü maddesindeki durumlar hariç, suç işlediği ileri sürülen bir Meclis üyesi meclisin kararı olmadıkça tutulamaz, sorguya çekilemez, tutuklanamaz ve yargılanamaz.

Bu iki kural arasında esasta aynı amaca yönelmekle birlikte derin bir fark bulunmaktadır. Sorumsuzluk Parlamento görevinden ayrılması kabil olmayan eylemleri kapsar. Parlamento üyeleri bu eylemlerinden dolayı ne üyelik sıfatlarının devamı boyunca ne de bu sıfatları sona erdikten sonra sorumlu tutulamazlar. Kovuşturmayı izne bağlayan kuralın koruduğu eylemlerin ise Parlamento görevi ile doğrudan doğruya ilişkisi yoktur.

Yasama dokunulmazlığı konusunun da yukarıda açıklanan çerçevede ele alınarak sonuçlandırılmasında yarar bulunmaktadır.

Bilgilerinize arz ederim.

Kemal UNAKITAN
Maliye Bakanı